

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Vojtěch Bartoň:

Čínsko-japonské bezpečnostní vztahy: existuje hrozba vojenského konfliktu?

S ohledem na vyhocený konflikt o ostrovy Senkaku je analýza čínsko-japonských vztahů mimořádně aktuální. Snaha autora představit komplexní zhodnocení možnosti, že mezi těmito dvěma aktéry vypukne ozbrojený konflikt, je v této souvislosti velmi vítaná a zvyšuje relevanci práce.

Představená analýza vychází z předpokladu, že vhodným východiskem k zodpovězení titulní otázky je aplikace realistického a liberalistického paradigmatu. Autor vybírá z každé teorie konkrétní koncept (rovnováha hrozeb versus obchodní liberalismus), který na základě rozboru sekundární literatury dále operacionalizuje, čímž nakonec získává pětici faktorů, které v práci analyzuje. Tento teoretický a metodologický postup je poměrně přímočarý, ale lze jej pozitivně kvitovat jako autorovu snahu o vymezení originálního výzkumného východiska. Ocenit lze na práci i rozsah použitých zdrojů.

Kvalitní naplnění výzkumného záměru však brzdí několik problémů, které se v práci objevují. Za prvé, na teoretické úrovni není jasně vysvětleno, jak koncept rovnováhy hrozeb souvisí s rizikem vypuknutí konfliktu (naopak koncept obchodního liberalismu se této otázky přímo dotýká). Za druhé, struktura práce je nevyvážená: úvodní historické pasáže jsou zbytečně dlouhé s ohledem na to, že dějinné resentimenty nehrají nakonec v provedené analýze podstatnou roli. Naopak kapitoly dvě by vzhledem k její krátkosti dávalo větší smysl začlenit do jiné části práce. Také některé komponenty provedené analýzy jsou až příliš stručné – a v některých případech (např. kapitoly 7, 8 nebo 9) to vyvolává otázku, zda jsou zde zkoumané faktory skutečně relevantní, resp. zda byl zvolen správný způsob jejich analýzy. Pocit nepřipadné stručnosti se vkrádá i u kapitol, které se zjevně zabývají zásadními faktory, např. čínskou a japonskou výzbrojí: Autor zde pouze konstatuje přítomnost určitých typů vojenské techniky, ale bohužel se podrobněji nezabývá konkrétní rolí, kterou by mohly hrát v daném konfliktu.

Stylistická a jazyková stránka celkovému vyznění textu bohužel nepomáhá – počet kostrbatých či emotivně zabarvených vyjádření, gramatických chyb i překlepů je bohužel větší, než by bylo vhodné. Práce jinak obsahuje všechny požadované součásti.

Souhrnně lze konstatovat, že práce zůstala na půli cesty. Na přijatelné teoretické východisko a solidní operacionalizaci bohužel není navázána adekvátní struktura, dostatečně bohatá analytický rozbor a stylisticky vytříbená argumentace. Výsledný „produkt“ lze nicméně bez problémů **doporučit k obhajobě** a hodnotit jej, s určitým váháním, jako **velmi dobrý**.

V Praze dne 13. 6. 2014